

GILLETTE: BILLED AFTER DEATH

FERDINANDO FREGA

GILLETTE: РАХУНОК ПІСЛЯ СМЕРТІ

The Art of Attraction · 07

Померти ніколи не було для мене проблемою. Для такого чоловіка, як я, єдиною турботою був вибір місця, і якби мені дали таку можливість, я б, звісно, обрав найкраще: ліжко незнайомої жінки.

На мою думку, це була безперечно найкраща точка переходу між тим, що ми є, і тим, чим станемо, — завжди з наміром узяти з собою, як посаг, застосунок насолоди.

Ахахахахаха

Шість епізодів клінічної коми пробували й не змогли, а очікувану тривалість життя оголошували приблизно — десь від сорока восьми годин до тридцяти днів щонайбільше. Але ці прогнози часто робили лікарі — ті, чиї рецепти оплачує державна служба охорони здоров'я, і не лише вони: ще й той, хто їде у відпустку з коханкою на гонорари, заховані в цільових рецептах для фармацевтичних компаній, — і ніколи, жодного разу, справжній прогноз від експерта з метеорології.

І щоразу біля ліжка лежала — пунктуальна і, наскільки я пам'ятав, завжди та сама, того самого формату й кольору, з тими самими деталями, без отворів для повітря, ніби зроблена на замовлення, — труна з табличкою:
FERDINANDO FREGA.

Ніхто не усміхався, але вона завжди стояла там і чекала, поки рада пекла вирішувала, що вигідніше: лишити мене на землі, щоб я й далі всім сидів у печінках із gillettenarrative.com, чи дозволити мені перейти в те місце, без телефону й без грошей, де я міг би створити новий ALFHABETDEVIL, який напевно розхитав би і їхній нинішній формат.

І коли стало ясно, що мені судилося лишитися на землі, одного дня навіть прийшов рахунок похоронного бюро, з таким описом у деталях і статтями витрат:

6 зупинок катафалка;

Бронювання труни;

Модель із подвійною оболонкою, розмір XXL;

Вісім носіїв, задіяних на тридцять годин;

Утримання й час очікування в режимі готовності;

Податки й ПДВ.

Відсотки й переоцінка.

Разом: 3500 євро, оплата банківським переказом протягом 30 днів від дати рахунку.

Охоплений цими чарами, я пішов перевірити дані одержувача, певний, що це помилка, а натомість знайшов свої власні, абсолютно правильні. Сумнівів не було: мертвий мав заплатити за живого, і вимога не підлягала оскарженню.

Але ніхто не знав, що я — той, кого не чекаєш. Вийшовши з лікарні, у вільний час і під час довгого очікування вдома, я подбав про те, щоб зателефонувати в похоронну компанію, видаючи себе за сина покійного. Витративши трохи часу, жарт за жартом, і завоювавши симпатію секретарки, я запросив її на вечерю, і вона без жодних труднощів погодилася. Зрештою, я був лише сином покійника.

Я побачив би все на власні очі й зрозумів би, що відбувається потім, коли чоловіка вважають мертвим за визначенням, — але зміг би розповісти про це живим. Саме це мене й захоплювало.

Я заїхав за нею додому. Від неї пахло сильними, солодкими парфумами, з тих, що кажуть: візьми мене, я твоя. Їй було близько сорока, не зовсім перший розквіт молодості.

Я був значно старший, але в моїй родині вік завжди був думкою, а не фактом у свідоцтві про народження, і до того ж у ліжку з паспортом не лягають: він потрібен для церкви, коли одружуєшся.

Після вечері я оскаржив рахунок за смерть — не самі послуги, вони були святі й незаперечні, а їхню якість і тип, які ніхто не погоджував і не пропонував: замовлення пішло автоматично. Бідолашна відчула складність моменту, і їй нічого не лишалося, як запропонувати мені знижку. Але скільки?

Я не хотів здаватися агресивним — зрештою, я був гаданим покійником, — тож відклав фінансову частину на

інший день, і вона погодилася.

Коли настав час платити за вечерю, ніби за помахом чарівної палички, я помітив, що в мене немає гаманця, але вона була такою люб'язною й милою, що сказала: вона про все подбає, без проблем. Я досі пам'ятаю суму: 169 євро.

Коли ми вийшли, я відвіз її додому й перепросив. Пояснив, що загубив гаманець з усіма документами і що того вечора романтика теж лишиться серед загублених речей.

Вона усміхнулася, але нічого не сказала. Кивнула так, як уміють лише жінки.

Приблизно через годину я написав їй, що знайшов його, а потім рядки, які її приголомшили:

Знаєш, я той самий, із рахунку.

Я ж казав тобі, що я мертвий.

Проблема в тому, що я досі живий і далі коштую твоїй компанії грошей.

169 євро — тому доказ.

Ніколи не довіряй чоловікові, який не хоче вмирати.

Ferdinando